

Dân Biểu Andrew Hastie và những đế quốc của tội ác

LS Đào Tăng Dực

Danh từ “đế quốc của tội ác” đã được Cựu TT Hoa Kỳ Ronald Reagan sử dụng để minh thị miêu tả Liên Bang Xô Viết, lúc đó còn là lãnh đạo thế giới Cộng Sản toàn cầu. Danh từ này lập tức được găng liền với các quốc gia cộng sản nói chung và đi vào lịch sử của nhân loại.

Từ khi Liên Bang Xô Viết sụp đổ và cáo chung, danh từ này ít được sử dụng đến, phần lớn vì thế giới tự do thiếu cảnh báo rằng không những LBXV là một đế quốc của tội ác, mà mỗi chế độ cộng sản trên thế giới, bất cứ tại đâu, đều là những đế quốc của tội ác cả.

Gần đây, chính trường Úc Đại Lợi chấn động vì lời tuyên bố của một dân biểu Liên Bang tên Andrew Hastie. Trước khi được bầu làm dân biểu, ông là một chiến binh trong binh chủng ưu tú nhất của quân đội Úc là SASR (Special Air Service Regiment- tức trung đoàn đặc chủng không quân) và hiện là chủ tịch của Ủy Ban An Ninh và Tình Báo Quốc Hội (Parliament’s Security and Intelligence Committee). Ông minh thị so sánh sự vươn lên của CSTQ tương tự với sự lớn mạnh của Đức Quốc Xã của Adolf Hitler. Ông còn cảnh báo rằng Úc Đại Lợi đang phải đối diện với những thách thức lớn lao cho sự sống còn của mình, trên cả 2 phương diện kinh tế và quốc phòng.

Lời cảnh báo của ông bị Trung Quốc phản đối dữ dội. Một phát ngôn nhân của Đại Sứ Quán Trung Quốc “lên án mạnh mẽ” lời tuyên bố của Ông Andrew Hastie và kêu gọi các chính trị gia Úc gỡ bỏ thành kiến kỳ thị TQ. Người phát ngôn này còn cảnh cáo những lời tuyên bố như thế “Đi ngược trào lưu hòa bình hợp tác và phát triển thế giới. Hoàn toàn có hại cho quan hệ giữa Trung Quốc và Úc Đại Lợi”

Andrew Hastie là một dân biểu thuộc đảng Tự Do và đảng này, dưới sự lãnh đạo của Thủ Tướng Scott Morrison, đang nắm quyền.

Lập tức, đảng Lao Động đối lập lên án lời tuyên bố của Andrew Hastie. Bà phát ngôn nhân của đảng Lao Động Penny Wong chỉ trích chính phủ đảng Tự Do đã không cứng rắn hơn để kỷ luật Andrew Hastie. Bà cho rằng những quan điểm như thế có tiềm năng làm thiệt hại quyền lợi quốc gia vì “quan hệ với Trung Quốc là

một quan hệ nền tảng cho Úc. Quan hệ này không những phức tạp mà còn có nhiều hệ lụy”

Trong khi đó, TT Scott Morrison cho rằng ông không nghĩ những tuyên bố của Andrew Hastie sẽ làm tổn hại tương quan Úc- Hoa và Ông Andrew Hastie có quyền đưa ra ý kiến từ góc nhìn của ông.

Câu hỏi nêu ra là tại sao TT Scott Morrison không ủng hộ Ông Andrew Hastie, một dân biểu của chính quyền, vô điều kiện và tại sao Đảng Lao Động lại chỉ trích mạnh mẽ.

Lý lớn nhất là vì, trong kỷ nguyên mới, với sự phát triển kinh tế của Trung Quốc, nước này đã trở thành đối tượng kinh tế hàng đầu của Úc Đại Lợi. Úc là một quốc gia giàu có vì thương mại.

Tính đến tháng 2 năm 2019 thì trị giá hàng hóa Úc xuất cảng qua các quốc gia như sau:

1. Trung Quốc: US\$74 billion (29.2% của tổng số trị giá xuất cảng)
2. Nhật Bản: \$26.2 billion (10.3%)
3. Nam Hàn: \$13.6 billion (5.4%)
4. Ấn Độ: \$10.1 billion (4%)
5. Hoa Kỳ: \$9.2 billion (3.6%)
6. Hong Kong: \$7.9 billion (3.1%)
7. Tân Tây Lan: \$7.1 billion (2.8%)
8. Đài Loan: \$6.7 billion (2.6%)

[\(www.worldstopexports.com/australias-top-import-partners/\)](http://www.worldstopexports.com/australias-top-import-partners/)

Tính cho đến tháng 6, 2019, cán cân thương mại của Úc thặng dư khoảng 8 tỷ Úc Kim và nếu chỉ tính nửa năm qua thì Úc đã thặng dư hơn 42 tỷ Úc Kim và số thặng dư lớn nhất đến từ buôn bán với Trung Quốc.

Dĩ nhiên tuy sự phồn vinh của nền kinh tế của Úc lệ thuộc nhiều vào TQ, nhưng điều ngược lại vẫn đúng. TQ mua nhiều than đá và quặng sắt từ Úc vì sự phát triển kinh tế của TQ cũng lệ thuộc vào nguồn cung cấp phẩm chất cao của quốc gia này. Chính vì thế TQ không thể vin vào yếu tố này để chèn ép Úc được.

Điều vô cùng quan trọng là chúng ta phải phân biệt biên giới giữa những lời tuyên bố mang tính thực tế chính trị của các chính trị gia dù thuộc các đảng Tự Do hay và Lao Động bên này, và thực chất của chế độ cộng sản, dưới sự lãnh đạo của Tập Cận Bình bên kia.

Thật ra, sự cảnh báo của Andrew Hastie chỉ đúng một phần khi ông so sánh chế độ cộng sản TQ với chế độ Đức Quốc Xã của Hitler mà có lẽ ông ta cho rằng là đỉnh cao của tội ác. Ông ta đứng ở điểm then chốt là đảng CSTQ, cũng như các đảng CS tại Việt Nam và Cuba, đã hoàn toàn buông bỏ ý thức hệ Mác-Lê và quốc tế cộng sản chủ nghĩa. Bây giờ họ thật sự chỉ theo chủ nghĩa kim tiền. Nếu Cộng Sản chủ nghĩa mất đi yếu tính “quốc tế chủ nghĩa” thì nó đương nhiên hiện nguyên hình là một thứ Quốc Xã theo mô hình của Hitler hoặc Phát Xít theo mô hình của Mussolini.

Những hành xử của TQ đối với sắc dân Duy Ngô Nhĩ qua những trại tập trung và cải tạo hàng triệu người, những hành vi cuồng vọng xâm lược với các nước nhỏ hơn tại Biển Đông, khuynh hướng sử dụng côn đồ và các thành phần xã hội đen để đàn áp nhân dân của chính mình trong nội địa TQ lẫn tại Hồng Kong trong thời gian này, đều phản ánh tư cách và lối hành xử của Hitler và Mussolini thừa xưa.

Tuy nhiên, nếu Andrew Hastie cho rằng Hitler là sự cùng cực của tội ác và Trung Quốc của Tập Cận Bình cũng chỉ là một thứ Hitler của kỷ nguyên mới thì ông hoàn toàn sai lầm. Thực ra, CSTQ còn nguy hiểm gấp vạn lần Đức Quốc Xã của Adolf Hitler.

Dưới thời Hitler, dân số Đức chỉ khoảng 70 triệu người. Trong khi đó, dân số Hoa Lục hiện nay khoảng 1 tỷ 400 triệu. Đức chưa hề có vũ khí nguyên tử trong khi CSTQ có một kho vũ khí nguyên tử chỉ sau Hoa Kỳ và Nga Sô.

Các chủ nghĩa Quốc Xã và Phát Xít chỉ là những trò hề có tính giai đoạn, trong khi ý thức hệ Mác Lê đã đầu độc tâm thức của nhiều thế hệ trí thức nhân loại.

Sau cùng tuy cuộc cách mạng tin học đã đem sự thật và tự do tư tưởng đến từng con người cá thể và đã giúp đập đổ nhiều chế độ độc tài trong đó có toàn bộ cấu trúc CSLX và CS Đông Âu, nhưng trong kỷ nguyên mới, CSTQ đã và đang sử dụng thiện xảo những sáng chế của cuộc cách mạng tin học này hầu khống chế tâm thức dân tộc Trung Hoa.

Sách lược của Tập Cận Bình và đảng CSTQ là qua sự khống chế từng người dân TQ với những kỹ thuật tin học tối tân như xây dựng và kiểm soát hệ thống mạng lưới tin học riêng, nhận diện và kiểm soát từng cá nhân, cho điểm an ninh từng công dân v.v..họ sẽ tạo một môi trường ổn định, hầu những công ty thương mại do đảng kiểm soát có thể sống còn, rồi khi thời cơ thuận tiện vươn ra ngoài biên giới của TQ, từ đó phát huy ảnh hưởng và giúp đảng CSTQ thống trị thế giới. Một trong những công ty trách nhiệm này là tập đoàn Hoa Vi đang nằm trong tầm nhắm của chính phủ Hoa Kỳ.

Đây mới thực sự là một đế quốc của tội ác và khi so sánh với Tập Cận Bình thì Hitler chỉ là một đứa con nít miệng còn hôi sữa.

Trong Thế Chiến Thứ Nhì (1939-1945), Hoa Kỳ và các nước Tây Phương đã phạm phải một quyết định sai lầm chiến lược. Đó là dồn sức vào đánh bại Đức Quốc Xã của Hitler thay vì để cho Hitler thanh toán đảng CSLX và Stalin. Sau đó tấn công giải phóng dân Nga, tiêu diệt Stalin trước và Hitler sau.

Hệ lụy sẽ là khi không còn sự ủng hộ của CSLX, Mao Trạch Đông sẽ bị Trung Hoa Quốc Dân Đảng và Tưởng Giới Thạch đánh bại. Không có CSTQ và Mao Trạch Đông thì Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã bị các chính đảng kháng Pháp như

Việt Nam Quốc Dân Đảng hay Đại Việt đánh bại dễ dàng và dân tộc chúng ta đã không có đại nạn ngày hôm nay.

Hoa Kỳ dưới sự lãnh đạo của TT Richard Nixon và Kissinger vào đầu thập niên 70 cũng đã sai lầm tương tự khi quan niệm rằng, một Trung Quốc cường thịnh về kinh tế sẽ chuyển sang dân chủ và trở thành một công dân toàn cầu tốt và đồng minh của Hoa Kỳ trong thế tương tranh giữa Hoa Kỳ và Liên Bang Xô Viết. Kết quả của quan điểm sai lầm này là họ đã cho phép đầu tư quy mô vào nền kinh tế TQ, giúp cho Đặng Tiểu Bình phương tiện cạnh tranh và cải tổ kinh tế, tạo ra một kỳ quan phát triển của nhân loại.

Họ hoàn toàn không biết rằng, CSTQ mới là đối thủ chiến lược nguy hiểm nhất của Hoa Kỳ và toàn thể nhân loại. Nga Xô, hậu duệ của LBXV sự thật chỉ còn là một bóng ma vô năng của lịch sử.

Trong 2 giai đoạn đó của lịch sử, cũng như Andrew Hastie, lãnh đạo các cường quốc dân chủ đã đánh giá sai cả Hitler lẫn Stalin và không nhìn ra rõ rằng chính CSLX mới là đế quốc của tội ác thực sự và Hitler chỉ là một thằng hề hung ác mà thôi.

Tuy TQ là đế quốc tội ác lớn lao nhất của nhân loại đương đại, nhưng không phải là đế quốc tội ác duy nhất. Bắc Hàn dưới sự lãnh đạo của Kim Jung-un và đảng Lao Động Triều Tiên, Cuba dưới sự lãnh đạo của Raul Castro và đảng CS Cuba, Việt Nam dưới sự lãnh đạo của Nguyễn Phú Trọng và đảng CSVN đều là những đế quốc của tội ác có quy mô nhỏ hơn nhưng không kém phần hung ác.

Chính vì thế, cuộc chiến của nhân loại trong hiện tại và trong tương lai trước mắt, phần lớn không còn là một cuộc chiến tranh tư tưởng hay ý thức hệ, mà là một cuộc chiến giữa thiện và ác.

Đây là cuộc chiến khốc liệt giữa độc tài đảng trị bên này và tự do dân chủ bên kia, giữa từ bi và bác ái bên này và vị kỷ hại nhân bên kia, giữa nhân quyền và dân quyền bên này và sự áp bức tù đày bên kia, giữa chính quyền cởi mở và trong sáng

bên này và sự bung bít tham nhũng bên kia, giữa ánh sáng của tinh thần pháp trị công minh bên này và bóng tối của bạo lực vô pháp vô thiên bên kia.

Vì tính khốc liệt của cuộc chiến toàn diện này, mọi thành phần có lương tri của nhân loại, từ đông sang tây, bất kể giai cấp, chính kiến, màu da, phái tính, tôn giáo... cần phải đoàn kết hữu tính thiện của nhân loại văn minh có thể chiến thắng tính ác của các tập đoàn tội ác của nhân loại như các đảng CSTQ, CSVN, CS Cuba hoặc CS Bắc Hàn.

Chỉ khi nào các đế quốc tội ác CS từ Trung Quốc đến Việt Nam trút hơi thở cuối cùng và vĩnh viễn không hồi sinh thì nhân loại mới có cơ may đạt đến ổn định và hòa bình thực sự.